Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26054
Copyright: Admont, Benediktinerstift

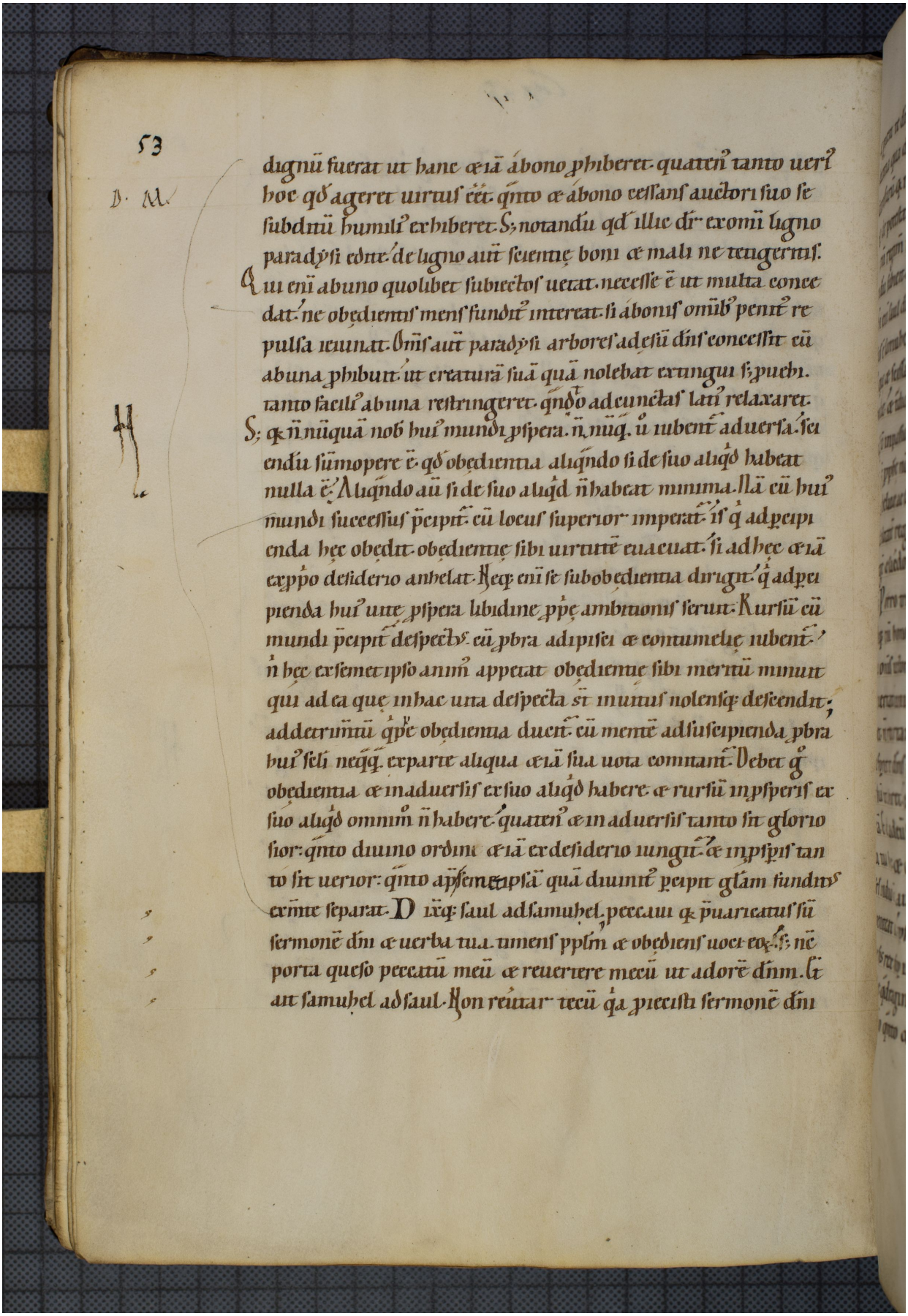

53

D. M.

dignū fuerat ut hanc ꝫiā ábono phiberet. quatenꝰ tanto ueriꝰ
hoc qd ageret uirtus ēet. qnto ꝫ ábono cessans auctori suo se
subditū humilꝰ exhiberet. S; notandu qd illic dr̄ exomū ligno
paradýsi edite de ligno autē scientiē boni ꝫ mali ne tangeritis.
Qui enī abuno quolibet subiectos uetat. necesse ē ut multa conce
dat ne obedientis mens fundītꝰ intereat. si ábonis omūbꝰ penitꝰ re
pulsa ieiunat. Omis autē paradýsi arbores adesū dnis concessit eū
abuna phibuit ut creaturā suā quā nolebat extingui s; pueri.
tanto facilꝰ abuna restringeret. qndo adeunētas latiꝰ relaxaret.
S; q ñ nūquā nob huꝰ mundi pspera. ñ nūq. ū iubent aduersa. sed
endu sūmopere ē. qd obedientia aliqndo si de suo aliqd habeat
nulla ē. Aliqndo aū si de suo aliqd ñ habeat minima. Illā eū huꝰ
mundi successus peipit. eū locus superior imperat. is q adpeipi
enda hec obedit. obedientie sibi uirtute euacuat. si ad hec ꝫiā
exppo desiderio anhelat. Hecq enī se subobedientia dirigit q adpei
pienda huꝰ uite pspera libidine ppe ambitionis seruit. Kursū eū
mundi peipit despectos. eū pbra adipisci ꝫ contumelie iubent.
n hec exsemetipso animꝰ appetat obedientie sibi meritū minuit
qui ad ea que in hac uita despecta st inuitus nolensq descendit;
addetrimētū qpe obedientia ducit. eū mente adsuseipienda pbra
huꝰ seli neqq. exparte aliqua ꝫiā sua uota comitant. Debet q
obedientia ꝫ inaduersis ex suo aliqd habere. ꝫ rursū inpsperis ex
suo aliqd omnim ñ habere. quatenꝰ ꝫ inaduersis tanto sit glorio
sior. qnto diuino ordini ꝫiā ex desiderio iungit. ꝫ inpspis tan
to sit uerior. qnto apsemetipsā quā diuinitꝰ peipit glam fundit
ex mte separat. D iūq saul ad samuhel. peccaui q puaricatus sū
sermonē dni ꝫ uerba tua timens ppln ꝫ obedienti uoci eorū. s; ne
porta queso peccatū meū ꝫ reuertere mecū ut adorē dnm. Et
ait samuhel ad saul. Non reuertar tecū qa piecisti sermonē dni